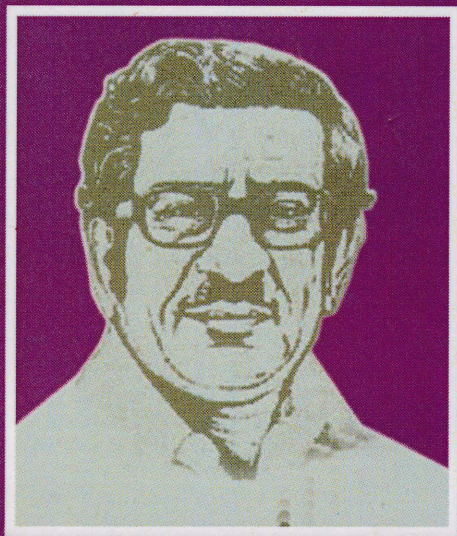

கழகலங்கை வாய்மொழிப் பாடல்களில் பாண்பாடல் மரூபன் செல்வாக்கு

பேராசிரயர் கைலாசபத்

33 ஆவது நீறறயுப் பேருறர
பேராசிரயர் டிச. யோகராசா

இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய மன்றம்

கழுக்கலங்கை வாய்மொழிப் பாடல்களில்
பாண்பாடல் மரபின் செல்வாக்கு

பேராசிரியர் கைலாசபதி

33ஆவது நிறைவுப் பேருரை
பேராசிரியர் டி. யோகராசா

இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய மன்றம்

Digitized by Noolaham Foundation.

Digitized by Noolaham Foundation.

Digitized by Noolaham Foundation.

Digitized by Noolaham Foundation.

கிழக்கிலங்கை வாய்மொழிப் பாடல்களில்

பாண்பாடல் மரபின் செல்வாக்கு

(சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த கலைஞர்களான பாணர் களியற்றிய பாண்பாடல்களது மரபுகளின் தொடர்ச்சி)

“தொடக்க காலப் பாடல்
களின்மொழி நடையைச்
செப்பம் செய்வதில்
இவ்வித பாண்பாடல்
களின் பங்கு பெரிதாக
இருந்திருக்க வேண்டும்.”

-க. கைலாசபதி

“மேற்குறித்த பாடல் மரபினைப் பார்த்தோமானால் இதில் சங்க இலக்கியத்திற் சொல்லப்படுகின்ற வாய்மொழிப் பாடல் மரபிற்குரிய பண்புகளென்று கைலாசபதி சொல்கின்றனவற்றுள் பெரும்பாலான வற்றைக் காணலாம்.

- கா. சிவத்தம்பி

கிழக்கிலங்கைப் பாணர்பாடல் மரபு

- பேராசிரியர் செ. யோகராசா -

‘சங்க இலக்கியம் வாய்மொழி இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறந்துள்ளது’ என்பது பற்றிய பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களது Tamil Heroic Poetry என்ற ஆய்வு நூலின் வரவு மேலைத்தேய ஆய்வாளர்களை மட்டுமன்றி தமிழ் நாட்டு ஆய்வாளர்களையும் ஈர்த்திருந்தமை இன்று பழைய செய்தியாகி விட்டது. இவரது ஆய்விலே சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த பாணர் என்போருக்கு முக்கிய இடமுள்ளது. இத்தகைய பாணர்களது பாடல் மரபின், அதாவது பாண்பாடல் மரபின் செல்வாக்கு கிழக்கிலங்கையில் வாழ்கின்ற வாய்மொழிப் புலவர்களது பாடல்களில் கணிசமானளவிற்காணப்படுகின்றது. எனவே, பேராசிரியர் கைலாசபதி தொடர்பான நினைவுப் பேருரை இவ்விடயம் தொடர்பாக அமைவது பொருத்தமுடையதென்றே கருதுகின்றேன்.

பாணர்கள் என்போர் சங்ககாலச் சமூகத்தில் வாழ்ந்த விறலியர், கூத்தர், கோடியர் முதலான கலைஞர்களுள் ஒரு சாரார். வறுமையோடு போராடி நாடோடியாக வாழ்ந்து வந்த இவர்கள் அரசர்களைப் புகழ்ந்துபாடி பரிசில் பெற்றுச் செல்கின்ற வழக்கமுடையவர்கள். இனக்குழுச் சமூக ஆட்சியின் போது செல்வாக்குடனிருந்த இவர்கள் பேரரசு உருவாக்கத்துடன் புலவர்கள் செல்வாக்குற்ற சூழலில் செல்வாக்குக்குன்றி மறைந்து விடுகின்றனர். கல்லாவாய்ப்பாணர்களாகிய வாய்மொழிப்பாடல் மரபு

களைப் பின்பற்றி சங்ககாலப் புலவர்களியற்றிய பாடல்களே சங்க இலக்கியப் பாடல்களாகும். பாணர்களது பாண் பாடல்கள் கிடைக்காத நிலையில் அவற்றின் எச்ச சொச்சங்களையே சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் காண முடிகின்றது. “தொடக்க காலப்பாடல்களின் மொழிநடையைச் செப்பம் செய்தலில் இவ்வித பாண்பாடல்களின் பங்கு பெரிதாக இருந்திருக்க வேண்டும்” என்பார் கைலாசபதி.²

கா. சிவத்தம்பி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருப்பதும் கவனத்திற்குரியது.³ “தமிழ் இலக்கியத்தில் தொடக்க காலமாகிய சங்க காலத்தினைப் பார்க்கின்றபோது அதிலே உள்ள முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் இந்தக் கற்றறிந்த புலவர்கள் மாத்திரம் அல்லாமல் ‘கல்லாவாய்ப் பாணர்களும்’ அதாவது புலவர்களைப் போன்ற கல்வி அறிவு பெறாத பாணர்களும் இந்தப் பாடல்களைப் பாடினார்கள். அரச சபையிலே மன்னர்களையும் அவர்களுடைய சுற்றத்தாரையும் மகிழ்விப்பதற்குப் பாடினார்கள் என்பதனை நாம் அறிகின்றோம். இந்தப் பாணர் பாடல் மரபு அதிகம் பேசப்படவில்லை. சங்க இலக்கியத்திற்குள்ளே பிற்காலத்தில் பாணர் மரபு நிராகரிக்கப்படுவதனை நாங்கள் நெடுநல்வாடை போன்ற பாடல்களுக்கூடாகக் காண்கின்றோம். கேட்டறிகையில் வருகின்ற பொழுது நான் முன்னர் கூறியது போன்ற பாணரை ‘கல்லாவாய் பாணர்’ என்கின்ற தன்மை வந்துவிடுகின்றது. இந்தப் பாணர் மரபு சங்க இலக்கியத்தின் பிற்கூற்றிலும்

அதனைத் தொடர்ந்தும் வருகின்றது.... மேற்கூறிய பாரம்பரியத்தின் வளர்ச்சி தான் அல்லது உருமாற்றந்தான் இந்த அச்சுப் பிரதியினைக் கொண்ட ஒருவரால் எழுதப்பட்ட - ஆனால் அதே வேளையில் பலருக்கு எடுத்துக் கூறப்பட்ட அந்தப் பாடல் பிரதியாகும்” தொடர்ந்து கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகின்ற இன்னொரு விடயம் இவ்வேளை முக்கிய கவனிப்பிற்குரியதாகின்றது. அது பின்வருமாறு:⁴

“மேற்குறித்த பாடல் மரபினை (இங்கு ஆய்விற்குட் படுத்திய பாடல் மரபு க - ர்) பார்த்தோமானால் இதில் சங்க இலக்கியத்திற் சொல்லப்படுகின்ற - வாய்ப்பாடல் மரபிற்குரிய பண்புகளென்று கைலாசபதி சொல்கின்ற வற்றுள் பெரும்பாலானவற்றைக் காணலாம். உதாரணமாக பல இடங்களில் குறிப்பிட்ட சில வரிகள் மாறிமாறி வரும். இப்படியானதொரு (Formula) வாய்ப்பாட்டு நிலையை அந்தப் பாடலிலே காணலாம்”

மேற்கூறப்பட்ட பண்பினை இன்னொரு விதத்தில் துலங்கச் செய்வதாக, இங்கு ஆய்விற்கெடுத்துள்ள வாய்ப்பாழிப் பாடல் மரபில் உருவான பாடலொன்று பற்றி வ. சிவசுப்பிரமணியத்தின் பின்வரும் விளக்கம் அமைகின்றது:⁵

“.....அப்பெண், தான் இயற்றிய கவிகளைப் பாடத் தொடங்கினாள்:

“மாணிக்கக் கல்பதித்த
 மகராசா வந்திருந்து
 சம்பளம் போட்டதொரு
 சந்தோஷ மில்லையாகா.

சம்பளத்தை வாங்கி
 சந்தையிலே கொண்டு வைச்சி
 கடனாகக் கொடுக்க - எங்கட
 கைசோர்ந்து போகுதுகா”

‘மாணிக்கக் கல்பதித்த’ என்ற தொடரை,
 ‘மரகதக்கல் பதித்த’ ‘நீலக் கல் பதித்த’
 ‘பச்சைக் கல் பதித்த’ என மாற்றி அமைத்து
 அவள் தொடர்ந்து பாடிய அழகிய கவிகள்
 என் ஞாபகத்திலில்லை....”

பாணர் பாடல்கள் ‘ஆசுகவி’யாக அதாவது, குறிப்பிட்ட
 சந்தர்ப்பத்திலே இட்டுக்கட்டி உடனடியாகவே பாடப்படு
 கின்ற நிலையில் உருவாக்கம் பெறுகின்ற பண்புமுடை
 யன. இன்றைய வாய்மொழிப் பாடல்களிலும் இவ்வியல்பு
 நிரம்பவுள்ளது. இதுபற்றி வ.சிவசுப்பிரமணியம்
 பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது:⁶

“காதலர் உணர்ச்சியைத் தாமே கற்பனை
 செய்து கவிபாடவல்ல ஆண்களும் பெண்
 களும் பலர் மட்டக்களப்பு நாட்டாரிடையே
 காணப்பட்டனர். 1943ஆம் ஆண்டில் நான்
 கவிகளை சேகரித்துக் கொண்டிருந்த போது

அக்கரைப்பற்றில் ஓர் தமிழ்ப்பெண் நினைத்த
மாத்திரத்தில் அழகிய கவிகளைப் புனைந்து
பாடவல்லவராயிருந்தார்.....”

முன்னாள் அமைச்சர் அவ்ரப் அவர்கள் காலமானபோது
அதனைக் கேள்விற்ற வேளையிலேயே கல்முனைப்
பிரதேச முஸ்லிம் பெண்கள் சிலர். ஒப்பாரிப் பாடல்கள்
பல புனைந்துள்ளனர் என அறிய முடிகின்றது.
இக்கட்டுரையாளரும் பளுகாமம் என்ற பிரதேசத்தில்
சந்தித்த கி. தர்மலிங்கம் என்பவர் உடனடியாகவே
கோயில்கள் மீது பக்தி பாடல்கள் புனைந்து தரும்
ஆற்றலுடையவராகவிருந்தார் என்பது கவனத்திற்குரியது.
இத்தகைய பாடல்கள் சிலவற்றிலே அந்தாதிப்பண்பு
முள்ளது. முற்குறிப்பிட்டவாறான Formula பண்புகள்
நீக்கமற நிறைந்திருந்தன என்பதையும் மறப்பதற்கில்லை!

இதுவரை கூறப்பட்ட பாணர்பாடல் மரபுகளும் அவற்றின்
இன்றைய தொடர்ச்சியும் ஒற்றுமைப் பண்புகளும் பாடல்
உருவாக்க முறை சார்ந்தனவென்பது கவனத்திற்குரியது.
இன்றைய பாடல்களின் பொருள் மரபுகள் வேறுபட்டுள
ளன.

இவ்வாறான பாடல் மரபில் பொருள்மரபு வேறுபடலாம்
என்பதற்கு இடைக்காலத்திலெழுந்ததாகக் கருதப்படு
கின்ற வாய்மொழிப் பாடலொன்று சான்றாகின்றது.
விஜயநகர, நாயக்கர் காலத்தில் உத்தர நல்லூர் நங்கை

என்பவர் பாடிய பாய்ச்சனூர் பதிகம் என்பது இம்மரபு சார்ந்ததென்று கருதப்படுகின்றது. இப்பாடல் சாதிப்பிரச்சினை பற்றியது என்பது விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியது.

இன்றைய வாய்மொழிப் பாடல்கள் நவீன மயவாக்க (Modernization) சூழலில் பொருள் மரபில் வேறுபட்ட மைவது தவிர்க்க இயலாததென்பது கண்கூடு.

நவீன கவிதையின் முக்கிய இயல்புகளுள்ளொன்று சமூகச் சார்பாகும். இவ்வாய்மொழிப் புலவர்களது பாடல்களிலும் சமூகச் சார்பு பல பரிமாணங்களில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் நிலவி வந்துள்ள பிரச்சினை களுள் தலையாயது மது - கஞ்சா - குடி பயன்பாடாகும். இதுபற்றிக் குரல் கொடுக்கின்றார்.

தோம்பர் பாவலர்:

“ஓப்பியம் வாங்கல்லையோ - அவின்
உருக்கப் பழகல்லையோ
சாப்பிட்டுக் கொள்ளுங்களேன்
சாகுமுன் சாகவைக்கும் - அவின்அது
சங்கையைப் போக்க வைக்கும்
நூறு ஏக்கறையும் பீரிசில்
நன்றாய்க் கரைக்குமடா!”

சின்னவப்புலவர் மதுவிலக்குப்பாட்டு எழுதுகின்றார்.

கள்ளுக்குடித்து வெறிவந்த பின்பவர்
கச்சுப் புச்செங்கிறாரே - இவர்
பச்சடி போடுகிறாரே சிலர்
மச்சங்கள் வாங்குறாரே - அது
எள்ளுப் பொரிபோல - உள்ளுக்குச்
சென்றால் எல்லோரையும் வெருட்டும்

கோயில் குறைபாடுகள் பற்றி நவீன கவிஞர்களே தட்டிக்
கேட்கத் தயங்கிய சூழலில் அது பற்றிக் கண்டனம்
செய்கின்றார் தாண்டவவேலன் (1854 - 1954)

“கடவுளின் பெயரைச் சொல்லி
களியாட்டந்தான் புரியும் கனவான் பல்லோர்
வழக்கறி வரம்பேறி வம்புக்குள்
வாழ்வுதன்னை தள்ளி விட்டார்
பெரியவர்கள் எனச் சொல்லிப்
பேயாட்டம் ஆடுகின்றபித்தர் கூட்டம்
நெறிப்பட்ட நிலைகொண்டு நிம்மதியாய்
மக்கள் குலம் வாழச்செய்யார்”

தொழிலாளர் சுரண்டப்படுவதையும், வேலைக்கஷ்டத்
தையும் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

மேற்குறிப்பிட்ட சின்னவப் புலவர் (1877 - 1962)

“வெட்டுக்காரன் கூலிதன்னைத்
 தட்டி எடுப்பதற்கு முட்டுப்பாடு அதிகமாம்
 பட்டப்பகல் வெயில்தனிலே அட்டை கடித்திழுக்க
 பகல் எல்லாங் குனிந்து கொள்கிறான்
 பகவானை நேர்ந்து கொள்கின்றான்”

நிவாரணம் வழங்கப்படும்போது நிகழும் குறைபாடுகள்
 பல புலவர்களால் அம்பலப்படுத்தப்படுகின்றன. ம.ஆ.
 ஆலிம் சாஹிபு இயற்றிய வெள்ளக் காவியத்தின் சிறு
 பகுதி பின்வருவது:

“திறமாக முதலாளிமார் நெல்லுடன் பதரும்
 சேர்த்துக் கலந்து விலையேற்றிவித்தாரோ
 மறையோனருளிய ஏழை வரிசாக்கத்தை
 மறுத்து நடந்த மாயமிதிலொன்றோ

ஒன்றுக்கு ஒண்ணரையாய் வட்டிக்குக் கொடுத்து
 ஊராபொருளை உறிஞ்சிய பாவம்
 கண்ணுக்கு முன்னாலே காட்டினானென்று
 காத்திருந்தாலறிவீர்கள் பொருத்த முடையோர்கள்”

விவசாயியின் நெல்வயல்களுக்கு அழிவு செய்யும்
 பூச்சிகளது தொல்லைகளை இல்லாமற் செய்வதற்காக
 பாடலெழுதிய புதுலெவ்வைப் புலவர்

பூச்சிக்கி தேம்பரணி
 போடிக்கு வயற்காணி
 செய்வதெல்லாம் எம்பொறுப்பு - நீ
 செத்தொழிந்து போ பூச்சி

பூவரசன் கம்பு வெட்டி

பூச்சி மருந்து கட்டி

போட்டாங்க குத்திரிக்கான் - என்ட

வயல்விட்டுபோ பூச்சி

சேகப்பா கவுத்தடிய

சீலகொண்டு மண்ணெடுத்து

வயலுக்க கொட்டிரிக்கன் - என்ட

வயல்விட்டுபோ பூச்சி”

பாடலை எழுதி வயல் நடுவில் கட்டி விடுகின்றார் (அவ்வாறு செய்தால் பூச்சி பறந்து சென்று விடுமென்பது விவசாயிகளின் நம்பிக்கையாகுமா)

ஊருக்குள் வந்து சேர்கின்ற புதிய நாகரிகங்களை வரவேற்றோ எதிர்த்தோ பாடுகின்றதொரு போக்கும் நிலவி வந்துள்ளது. உ.இ.ப.கி. காசிம்பாவா பாடிய பின்வரும் பாடற்பகுதி புதிய நாகரிகமொன்றை - ஜேர்மன் வெள்ளியின் பாவனையை வரவேற்கின்றது:

“ஜர்மனையந் தருமென்றே சாற்றுமோமடி மானே - தோழி ஜர்மனி செய்யும் தருமத்துக்கால் போற்றுமோமடி - துடி தாரணிதனிலிதுவே நல்ல நேரம் தாங்களும் ஜர்மனி வெள்ளியுமொரு வாரம் சீரணிபல மணி அளி பூணாரம் செய்வதெல்லாம் நமக்கே உபகாரம்”

தமது பட்டினத்தில் காணப்படுகின்ற குறைபாடுகளை
நெஞ்சக்குமுறலோடு பட்டியல்படுத்துகின்றார் எல்,கே.
முஹ்யிதீன் விச்சைப் புலவர் (1914-1980)

ஏர்வளம் மிஞ்சிய ஏறாவூர்ப் பட்டினம்

எப்போதுயருங்கா அண்ணாச்சி

சீர்பெறும் என்றுநாம் எண்ணினோம் - எண்ணங்கள்

சேற்றுள் விழுந்த கதையாச்சு

முந்தியிருந்த தலைவரெல்லோருமே

மோசக் காரர்களாம் அண்ணாச்சி

பிந்தியே வந்த இளசுகள் - பேசிப்

பிடித்த பொறுப்புக்கள் என்னாச்சு

கூட்டுறவுக்குள்ளே குந்திக்கொண்டு சிலர்

கொள்ளையடிப்பாங்கள் அண்ணாச்சி

போட்டபடிக்கல் நிறைய நிறுத்தால்

பொருட்கள் குறைவதும் என்னாச்சு

மாரிபொழிந்து மழைத்தண்ணீர் கட்டினால்

மார்கட்டுள் செல்ல இயலாது

ஊறிய சேற்றில் உடுப்புப் புதைந்திடில்

ஊத்தையைப் போக்கிடச் சோப்பேது

வாசிகசாலையை வைத்து நடத்துவார்

வந்திடும் கொச்சிக்காய்தூள் வடையை

ஆசிக்கத்தக்க அறிவையடைந்திட

ஆகுமோ ஆடும் மனத்தோட

பாரதியார் நவீன கவிதையில் வெளிப்படுத்திய விடயங்களுள் தலையாயது சமூகச் சார்பைவிட அரசியல் சார்பேயாகும். சமூகம்பற்றி பாரதியாருக்கு முன்பே வள்ளலார், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் முதலானோர் ஓரளவு சிந்தித்துள்ளனர். அரசியல் பற்றி எதுவித சந்தேகமுமின்றி முதன்முதலாகப் பாடியவர் பாரதியாரே. அதற்கான காலச்சூழல் பாரதியார் காலத்திலே முதன்முதலாக உருவாகியிருந்தமையே அதற்கான காரணமாகும். சமகால ஈழத்து வாய்மொழிப் புலவர்கள் சிலரும் அரசியல் சார்பான விடயங்கள் பற்றிப் பாடுவதில் ஆர்வங் காட்டியிருப்பது வியப்பிற்குரியதே. இவ்விதத்தில் முன்னணியிலிருப்பவர் எம். முகம்மதுத் தம்பி ஹாஜியார். இவரியற்றிய பாடலொன்று மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையது:

இன்னும் என்ன செய்யப்போறாங்கோ
சுதந்திரம் தனை என்ன முறையில் நடத்தப்
போறாங்கோ. (இன்)

வட்டமேசை கூடியாச்சு
வந்தே மாதரம் பாடியாச்சு
இஸ்டமுடன் இலங்கை நகர்க்கு
சுதந்திரமும் கிடைத்துப்போச்சு (இன்)

தேசாதிபதி சேர் என்றி மூராம்
சேனநாயகா பிரதமராம்
ஸ்தல ஸ்தாபன சுகாதார மந்திரி
என்னும் பண்டார நாயகாவும் கூடி
(இன்னும் என்ன செய்யப் போறாங்கோ)

உத்தியோகம் தனில் உள்நாட்டு மந்திரி
 உற்றகுணத்திலாகவும் கூடி
 நற்றவராம் திருமந்திரி ஜயா
 நல்லவரும் கூடி எங்களிலங்கையை
 (இன்னுமென்ன செய்யப்போறாங்கோ)

சிங்கக் கொடியேற்ற சேனனாயகா
 எண்ணம் அதை செய்யாமல் தடுக்க
 ஜீ. ஜீ. பொன்னம்பலம் எண்ணம்
 இந்த விசயத்தில் கவுஞ்சலில் குளப்பம்
 இப்படி இருந்தால் என்னமா நடக்கும் (இனி)

சிங்கக் கொடிதனை சேர்ந்து ஆமோதித்தார்
 சின்ன லெப்பை எனும் காத்தன்குடிப் பற்றார்
 மங்காத இஸ்லாத்தின் மகிமையை
 எடுத்தார் மாபெரும் சிங்கத்துக்கே கயிர்பிடித்தார்.
 (இனி)

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற காலப்பகுதியிலெழுந்த
 இப்பாடல் சுதந்திரம் பெற்றமையை ஓரளவிற்கு
 விமர்சனத்திற்குட்படுத்துகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.
 அதனைவிட முக்கியமானது, இக்காலப்பகுதியில்
 ஈழத்தில் நவீன கவிதை தோற்றம் பெற்ற நிலையில்
 நவீன கவிஞரெவரும் அரசியல் சார்ந்து பாடவில்லை
 யென்பதும் மேற்கவனித்த வாய்மொழிப் புலவர்
 பாடியிருக்கிறாரென்பதுமாகும்.

ஈழத்தில் பேரினவாத ஒடுக்குமுறையின் உச்சங்களாக
 அவ்வப்போது இனக்கலவரங்கள் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன.
 இவை பற்றி நெடும்பாடல்கள் பாடிய வாய்மொழிப்

புலவர்களுமுள்ளனர். இவ்விதத்தில், புலவர் பூபால பிள்ளையின் 'வஞ்செயல் கும்மி' குறிப்பிடத்தக்கது.

போர்க்கால அவலங்கள் பற்றியும் இவ் வாய்மொழிப் புலவர்கள் பாடியிருக்கின்றனர்: போரிலிருந்து மீட்சி பெறுவதற்காக வழியை எடுத்துரைக்கிறார், மீரா உம்மா.

“பொல்லாத புலிகள் ராணுவங்கள் ஆயுதம்
புச்சாக்கி வைத்து விடுங்கள்
பெரிய நெருப்பை நூருங்கள்
உங்கள் பொறுமை நிறைந்திட்ட
பொதுமக்கள் யாவருக்கும்
பெரும் வெற்றி வாங்கித்தாருங்கள்
புலிகளைப் பொதுமக்கள் ஆக்கிவையுங்கள்”

அரசியல் தலைவர்கள் மரணிக்கின்ற போது ஒப்பாரிப் பாடல்கள் பல பாடப்படுகின்றன. அமைச்சர் அஷ்டர்ப் காலமாகிய போது ஏ. நஹ்மத்தும்மா பாடிய பாடலின் ஒரு பகுதி, இது:

“சந்தன மரத்த தாளியாலும் நாட்டாம
பாளிமன்றில் நாட்டி வைத்தோம் அல்லா
பறித்தெடுத்துப் போட்டாயடா
எண்பத்தி ஒன்பதில் நாம இருபேரும் வைத்தமரம்
இரண்டாயிரம் ஆண்டில் மச்சி இது
இறந்துழந்த மாயமென்ன?
ஆனமுள்ள கெங்கையிலே அழகான ஒரு பூப்பூத்து
எங்கும் மணக்கிறது சந்திரிகா நீ
இம்மணத்தைக் காணயில்லை”

இவ்வாய்மொழிப் புலவர்களது ஏனைய பொருள்சார் பாடல்களுக்கில்லாத பண்பொன்று அரசியற் பாடல்களுக்குள்ளன. அரசியற் கட்சித் தலைவர்கள் தமது கட்சிகளின் தேர்தல் பிரச்சாரங்களுக்கு வாய்மொழிப் புலவர்களைப் பயன்படுத்துவதே அதுவாகும். எ - 6

“மானமுள்ள தமிழா வாடா - மார்பு தட்டி
முன்னே வாடா - மதியாதான் வாசல் தன்னில்
மிதியாய் முத்தம் தமிழா வாடா (மானமுள்ள)

அஞ்சிடா நெஞ்சந் தன்னைத் துஞ்சாதி காப்பதற்கு
வஞ்சனை செய்யாது - இப்போ வரவேற்போம்
எம்.பி.யையே (மானமுள்ள)

தாய்மொழியை வளக்கவென்று தான் நடந்தார்
தவம்இருக்க - வாய்மொழியும் செந்தமிழால்
வந்தமர்ந்தார் சிறைதன்னில் (மானமுள்ள)

ஆட்சி பெற்ற தமிழதனை அழிக்காமல் வழி காக்க
வெற்றிபெறும் வீடதனை விரும்பி விடுவோம்
உறுதியாக (மானமுள்ள)

வெற்றிக்கொடி முழங்க ஏற்றிடுவோம் வீடதனை
பற்றியே வீடதற்கே வைத்திடுவோம் புள்ளடியை”
(மானமுள்ள)

இவ்வாய்மொழிப் புலவர்கள் ஊரிலே அவ்வப்போது நிகழ்கின்ற சண்டை, சச்சரவுகள் பற்றியும் பாடத் தயங்கினாரல்லர். மர்ஹும் ஆதாம் லெவ்வை கருது

லெவ்வைப் புலவர் தேர்தல் வேளையில் ஊரில் நிகழ்ந்த
சண்டை பற்றிப் பாடிய பாடல் பின்வருமாறு
அமைந்துள்ளது:

அடி புடி சண்டையுமாகுதே - ஊரில்
ஆழுக்காள் போட்டி உண்டாகுதே
போட்டித் துலங்கிய நாளாக - ஊரில்
காட்டும் புதுமெயப் பாருங்கோ
காறுக்கு காறது பட்டதாம்
அதன் கண்ணாடி
ரெண்டா ஓடஞ்சதாம்
வோட்டு தொவங்கிடும் நாளாக
ஊரில் காட்டும்
புதுமெயப் பாருங்கோ (அடி புடி)
ஏத்து நடக்கிற சிற்றூரு
இறக்காமம் படுகிற பாட்டைப் பார்
சந்திக்குச் சந்தி கூடினால் - பெரும்
சண்டையில் தக்கமுமாகுதே (அடி புடி)

ஊர் இளைஞர்களது ஒழுக்கமற்ற நடத்தைகள் பற்றி
பாடுகின்ற வழக்கமும் இருந்துள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட
புலவர் பாடிய பாடலொன்று அத்தகையது.

“காசு நெல்லு சாக்குகளும்
கம்பிகளும் களவெடுத்து
பெண்பிள்ளைக்கு சோறு கொடுக்க
வேணுமோ - இவன்
ஆண்பிள்ளை போல்
ரோட்டில் வரல் ஆகுமோ

வாதுபோட்டு சூதடிக்க
 காசி தட்டுப்பட்டவுடன்
 கூட்டில் உள்ள கோழிகளை
 தூக்குவார் ஒரு
 கொம்பனியாய் சேர்ந்து
 தொழில் செய்குவார்
 சாறணும் சிலுப்பர்களும்
 சட்டை புளக்கை ஒப்பன் சேட்டும்
 மாட்டியே வருவார் இவர்
 ரோட்டிலே பட்டியாக சேருவாரே”
 என்பது அப்பாடலின் ஒரு பகுதியாகும்.

மழை வேண்டிப் பிரார்த்தனை செய்வது நீண்ட காலப்
 பாரம்பரியமாகும். இம்மரபு சார்ந்து தமது ஊருக்கு மழை
 வேண்டிப் பாடுகின்றார், சமகாலத்தில் வாழ்ந்த
 மேற்குறிப்பிட்ட அதே புலவர்:

“.....
 வளமது குளமில்லா

வட்டையது செய்தோம்

வல்லவா உன்னோடு

வெல்ல முடியாது

இருட்டில் மழையெல்லாம்

ஏற்றியே போகுது

விதி என்ன பெரியவா

ஏக பெரியோனே

சேகுவொலி அப்பாட
சித்திகிடையாதோ
செப்பமுடன் நம்முரில்
செல்வமடையாதோ

நிலமது செழிக்க
மழை நீ அருளுவாயே
நித்தனே என்னாவில்
வெற்றி தருவாயே....”

ஊரில் எதிர்பாராமல் நிகழ்கின்ற சம்பவங்களும் இப்புலவர்களை ஈர்த்துள்ளன. தமது ஊரிலேற்பட்ட தீ விபத்தப் பற்றி தம்பி லெவ்வை புலவர் பாடிய தீயாலெரிந்த காவியத்தின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது:

“ஏகனருளாலே கனல் மாருத மெழும்பி
ஏமுகடல்களாறு கறை தருவுகள் தளம்பி
மடமட வெனவே தென்னை மரமடி தளம்பாமல்
மாபாவி கள்ளியின்ட பதி மனை புகுந்தே....

புகுந்தவுடனே யொரு புகைச்சலும் மிரச்சலும்
புடிபுடி எனக் குடிலு மனைகளுமெரிந்து
அந்தய விசுத்தவர்கள் வந்ததை யமர்த்தவே
அள்ளி யவர் நீர்களை யலற வீசினரே”

ஊரில் அவ்வப்போது நிகழ்கின்ற விபத்துக்கள் பற்றியும் இவர்கள் பாடியுள்ளனர். பைசிக்கள் விபத்தொன்றினாலேற்பட்ட விளைவுகள் பற்றி

கூனென்ற கிழவியின் முதுகிலே - வெளவால்
 குறுக்காலே தட்டினான் பைசிக்கிள்
 நானென்று நீயென்று வந்துமே - சபை
 நல்லாகப் போட்டு அடித்தார்கள்
 சடசட என்றுமே வெளவால்
 சாய்ந்தானே கடயின் கீழ் பலகையில்
 அடிபடி அடிபடி என்றுமே ஆட்கள
 அம்புட்ட கம்போடு வந்தார்கள்

என்றவாறு பாடுகின்றார் மடாக்கர் கந்தவனம்

ஊர்சார்ந்து பாடப்பட்டனவாக இதுவரை கூறப்பட்ட
 விடயங்கள் தவிர, தமது ஊர்களிலோ 'நாடளாவிய'
 ரீதியிலோ அவ்வப்போது இடம்பெற்று வந்துள்ள
 வெள்ளம், புயல், சூறாவளி என்பன பற்றி அதிகளவு
 'காவியங்கள், இப்புலவர்களால் பாடப்பட்டு வந்துள்ளன.
 கிழக்கிலங்கையின் புவியியலமைப்புக் காரணமாக
 அவ்வாறான இயற்கை அனர்த்தங்கள் நிகழ்வது
 சகஜமானதொன்றாக விளங்கி வந்தள்ளது. ஆகவே,
 இவ்வாறான பாடல்கள் புனைவது நீண்டகாலப்
 பாரம்பரியங்களைக் கொண்டது என்பது வெளிப்படை.
 இன்று கிடைப்பனவற்றுள் காலத்தில் முற்பட்டது.
 அக்கரைப்பற்று வாசியான சேகமதன் (1853-1940) பாடிய
 புயற்காவியமாகும். 1918ல் வீசிய புயல் பற்றியது, இது.

மேற்குறிப்பிட்ட காவியங்கள் - பலவற்றையும் ஒப்பிட்டு
 நோக்குகின்ற போது இவற்றிடையே பொதுவான ஓர்
 அமைப்புக் காணப்படுவது தெரிய வரும்.

- (i) காப்பு/ அவையடக்கச் செய்யுள்
- (ii) கால விபரம்
- (iii) ஊர் அழிவுகள்
- (iv) பொதுமக்களது அவலங்கள்
- (v) உயிரினங்களது அழிவுகள்
- (vi) அவையேற்படக் காரணங்கள்
- (vii) நிவாரண உதவிகள்
- (viii) அவ்வேளை நிகழும் மோசடிகள், ஊழல்கள்
- (ix) வாழிப்பாடல் இவற்றுள் பொதுமக்களதும் உயிரினங்களினதும் அவலங்கள் நெஞ்சுருகும் முறையில் பாடப்பட்டிருப்பதும் (விரிவஞ்சித்தரப் படவில்லை) நிகழ்கின்ற மோசடிகள், ஊழல்கள் பற்றிய விவரங்கள் (இவை பற்றிய சில எடுத்துக்காட்டுகள் முன்னோரிடத்தில் தரப்பட்டுள்ளன) விரிவாக இடம் பெற்றிருப்பதும் கவனத்திற்குரியன.

மேலே இறுதியாகக் கூறப்பட்ட விடயம் பற்றி சினம் பொங்கிவர விரிவாக எடுத்துரைப்பதாக எம். எம். எம். இஸ்மாயில் பாடிய சுனாமிக் காவியம் திகழ்வது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறிய விடயங்களோடு ஒப்பிடும்போது இப்புலவர்களால் பாடப்பட்ட இன்னொரு விடயம் வியப்பளிக்கக் கூடியதாகும். வரலாறு சார்ந்த விடயங்களைப் பாடு பொருளாகக் கொண்டதே அதுவாகும். இவ்விதத்தில் மா. சிதம்பரம் பிள்ளைப் புலவர் பாடிய மட்டக்களப்பு வரலாற்று அம்மாளை குறிப்பிடத்தக்கதொன்று. மேலும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே கண்டி மன்னர் மேலாதிக்கம் நிலவிய காலத்தில் அவர்கள் பற்றிய பாடல்கள் பலவும் மட்டக்களப்பில் எழுந்துள்ளன.

இயற்றியவர் பெயரறியப்படாத இத்தகைய வரலாற்று நெடும் பாடல்களுள் 'கண்டி ராசன் ஒப்பாரி' குறிப்பிடத் தக்கது.

மேற்கூறிய, பெயரறியப்படாத வாய்மொழிப் புலவர்கள் சிலர் இதிகாசம் சார்ந்த கதைகள் (எ-டு: பாஞ்சாலி சுயம்வரம்), கற்பனை தழுவிய வரலாற்றுக் கதைகள் (உ-ம்: சதாரம்) என்பனவற்றையும் பாடுபொருளாக்கி யுள்ளமை கவனத்திற்குரியது.

தன் அனுபவஞ்சார்ந்த விடயங்களும் இப்புலவர்களது பாடுபொருளாகியுள்ளன. இவ்விதத்திலான பக்தி அனுபவம் கோயில்களில் எழுந்தருளியுள்ள கடவுளை முன்னிலைப்படுத்தி எழுந்துள்ளன. பிரபலமான கதிர்காமம், முதலான கோயில்கள் மீதும் தத்தம் ஊரிலுள்ள கோயில்கள் மீதும் இவை பாடப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான பாடல்களுள் சில தமக்கு நேர்ந்த போர்க்கால அவலங்களைக்கூறி, மீட்சி கேட்டுப் பாடுவனவாகக் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய தன் அனுபவம் சில புலவரிடம் பொது அனுபவமாக அதாவது பொதுமக்கள் துயரையும் உள்ளடக்கு வனவாகக் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒருசில புலவர்கள் சமய சமரச உணர்வுடன் சைவாலயங்கள், பள்ளிவாசல்கள், தேவாலயங்கள் ஆகியவற்றின் மீதும் பாடியிருக்கின்றனர். (உ-ம்)

சிலர் தமது தனிப்பட்ட பிரச்சனைகள் பற்றியும் பாடுகின்றனர். குழந்தைப்பேறில்லாத தனது மகனின் பொருட்டு ஆண்டவனிடம் வேண்டதல் செய்கின்றார்.

புதுலெவ்வைப் புலவர். நயம் நோக்கி முழுமையாகத்
தரப்படுகின்றது. அப்பாடல்:

“கர்ப்பக் குவளறையில்

கெட்ட பிணி நோயகற்றி

உற்ற உயிர்தரிக்க

உன்னிடத்தில் வரம் கேக்கிறண்டா

இத்துள் மரமது நாட்டியே - அல்லாஹ்
கிருபையுடன் நான் வளர்த்து வந்தேன்
நாளும் தவறாமே நீரை ஊற்றி
உடையார் துணையதால் தழைக்க
வைத்தேன்

நான் வைத்த மரமது தனிமரமாய்
வாழுதே உலகில் வல்லவனே
கந்துவீசிய கனி கட்டியே
காச்சிப் பழுக்கவே கருணை செய்வாய்”

தனிப்பட்ட அனுபவங்களுள் சில, சமூக நோக்கில்
பயன்மிகுந்தவை. தனது சிறைச்சாலை அனுபவங்கள்
பற்றி ந.மா.கேதாரப்பிள்ளை பாடியிருப்பவை
அவ்விதத்தில் முக்கியமானவை. மறியல் வீட்டு
அம்மாளை இயற்றிய மா. கேதாரப்பிள்ளை அப்பாடல்
பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “இலங்கையில்
எத்தனை சிறைச்சாலை இருக்கிறது என்றும் படுக்கை,
குளிப்பு, சாப்பாடு, அடைக்கும்விதம், திறக்கும்விதம்,
கட்டிடங்கள் எப்படி அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்றும்
மறியல்காரனை எப்படி நடத்துகிறார் என்றும் நிமாண்ட்
காறனை எப்படி நடத்துகிறார் என்றும் எல்லாம் விரிவாய்
எழுதப்பட்டு இருக்கிறது”

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் விஜயநகர, நாயக்கர் காலப் பகுதியில் அறம்பாடுதல் (ஒருவர் தவறு செய்கின்ற போது பாட்டுப் பாடுவதனுடாக அவருக்கு தீங்கு ஏற்படுமென்ற நம்பிக்கை சார்ந்தது இது.) வசைபாடுதல் சார்பான பாடல்கள் பல எழுந்தன (முற்பட்ட காலங்கள் அம்மரபுகள் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை). அவற்றின் தொடர்ச்சியென்று கூறும் விதத்தில் இக்கால வாய்மொழிப் புலவர்கள் சிலரும் இவ்வாறான பாடல்கள் பாடியுள்ளார். அறம்பாடுதல் என்பதற்கு உதாரணமாக, மொட்டை வேலாப் போடியார் பாடிய பின்வரும் பாடலமைகின்றது.

“முத்தர் பாண்டியர் மூவர் இருக்கின்ற
மத்தியான மருத நிழல்தனைக் கத்தி
கொண்டவன் கந்தார வெட்டினான் -

சக்தி வேலவன் தலையற வெட்டுவாய்பு

இவ்வாறான வாய்மொழிப்பாடல்கள் அல்லது பாண்பாடல்கள் அல்லது பாணர்படால்கள் எவ்வாறான முறையில் அளிக்கை செய்யப்பட்டன என்பது பற்றியும் கவனிக்க வேண்டும். இதுபற்றி கே. பழனிவேலு பின்வருமாறு கூறுவது கவனத்திற்குரியது:

“பாண் பாடல்களின் குறிப்பிடத்தகுந்த தன்மை அவை எழுதி வாசிக்கப் பிறந்தவை அல்ல. பாடவும் கேட்கவும் பிறந்தவை யாகும். அவை முன்னிருப்பவரை அடிக்கடி விளித்து சொல்லும்....”

எவ்வாறு இப்பாடல்கள் அளிக்கை செய்யப்பட்டன? என்றொரு கேள்விக்கு இடமுள்ளது. பொதுமக்கள் கூடும் பொது இடங்களில் இவை இசையோடு பாடப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதே அதற்கான விடையாகிறது.

முன்னிருப்பவராக, அரசர்கள், வள்ளல்கள் ஆகியோர் காணப்பட்டனர். பாடவும், கேட்கவும் பிறந்தனவாயினும் பின்னொரு காலத்தில் அவை ஏடுகளில் எழுதப்பட்டன என்பதே கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

பாணர் பாடல் மரபில் வந்த எமது வாய்மொழிப் புலவர்கள் பெரும்பாலான பாடல்களைப் பொதுமக்கள் முன்னிலையில் பாடி வந்துள்ளனர். இறுதியான வாழிப்பாடலில் அதுபற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பாணர்கள் அரசவைகள் - செல்வர் வீடுகளில் பாட, இவர்கள் பொதுமக்கள் கூடும் இடங்களில் (எ-டு: சந்தி, சந்தை, பஸ் நிலையம், திருவிழா முதலியன) பாடுகின்றனர். பாணர் பாடல்கள் பின்னர் ஏடுகளில் எழுதப்பட்டது போன்று இவர்களது பாடல்கள் அச்ச ஊடகம் வந்த பின்னர் சிறு பிரசுரங்களாக வெளியிடப் படுகின்றன. ஓரளவு எழுதத் தெரிந்தோர் கொப்பிகளிலே எழுதி வைத்திருப்பதுமுண்டு.

பாணர்களைப் பொறுத்தவரையில் இவர்கள் பாடல்கள் இயற்றுவதை மட்டுமே தொழிலாகக் கொண்டிருந்தவர்கள். இவர்களுக்குட் சிலர் மருத்துவராகவும் சோதிடராகவும் விளங்கியுள்ளனர். இன்றைய வாய்மொழிப் புலவர்களும் பாடுவதோடு மருத்துவர், சோதிடர், அண்ணாவிமார்,

சலவைத் தொழிலாளர், தையற்தொழிலாளர், சிறு வியாபாரம் செய்வோர் முதலானோராகவும் விளங்கி வருகின்றனர்.

நாம் இதுவரை கவனித்த பாணர் பாடல்களின் இன்றைய முக்கியத்துவம் தமிழ்ச் சமூகத்தின் மிக ஆரம்ப காலகட்ட வாழ்க்கை முறையின் ஒரு குறு வெட்டுமுகமாக இருப்பது என்றே கூற வேண்டும். ஆயின், பாணர் மரபில் வந்த இன்றைய வாய்மொழிப் புலவர்களது பாடல்கள் முக்கியத்துவம் அளப்பரியது; நவீன கவிஞர்களைவிட பல்வேறு விடயங்களை கவனத்திற்குட்படுத்தியுள்ளது. பொதுமக்கள் முன்னிலையில் அவற்றைக் கொண்டு சென்றுள்ளது. இவற்றின் பங்களிப்பின்றி முழுமையான சமூக வரலாறு எழுதப்பட முடியாது என்பதே உண்மையானது.

- அடிக்குறிப்புகள்
1. Kailasapathy. K. (1968) Tamil Heroic Poetry, Clarinthon Press, Oxford
 2. Kailasapathy. K. Tamil Heroic Poetry, P115
 3. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, முன்னுரை. ஈழத்து வாய்மொழிப்பாடல் மரபு, (2002) வடக்கு கிழக்கு மாகாணம் திருகோணமலை, ப.XVII
 4. மே.ப.நூ., ப XV
 5. சிவசுப்பிரமணியம், வ (2004), மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல், மட்டக்களப்பு, ப 2- 3
 6. மே.ப.நூ., ப 138-139
 7. இவ்வூய்விலே மேற்கோளாகத் தரப்பட்டுள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் இவ்வூய்வாளர் தொகுத்தள்ள ஈழத்து வாய்மொழிப் பாடல் மரபு நூலிலுள்ளவை. 40 புலவர்களின் பாடல்கள் இதிலுள்ளன.

உசாத்துணை நூல்கள்

அம்மன்கிளி முருகதாஸ் (2006), சங்கக் கவிதையாக்கம்: மரபும் மாற்றமும், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.

சிவசுப்பிரமணியம், வ. (2004) மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல், மட்டக்களப்பு.

பரமசிவன், தொ (2008). வழித்தடங்கள், யாதுமாகி பதிப்பகம், பாளையங்கோட்டை.

பழனிவேலு. கே (2010) சங்க இலக்கியம்: பாட்டு மரபும் எழுத்து மரபும், நியூசெஞ்சரி புக்ஹவுஸ் (பி) லிட். சென்னை.

பிரபஞ்சன் (2011) துறவாடைக்குள் மறைந்த காதல் மணம், நற்றிணைப்பதிப்பகம், சென்னை.

யோகராசாப. செ. (2002) தொகுப்பாசிரியர், ஈழத்து வாய்மொழிப்பாடல் மரபு, வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம், திருகோணமலை.

Kailasapathy. K. (1968). Tamil Heroic Poetry, Clarinthon Press, Oxford.

உருவாக்கப்பட்ட நூல்கள்

சென்னை நகர நகராட்சி (1903) ஆண்டு நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை, சென்னை, 1903

சென்னை நகர நகராட்சி (1904) ஆண்டு நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை, சென்னை, 1904

சென்னை நகர நகராட்சி (1908) ஆண்டு நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை, சென்னை, 1908

சென்னை நகர நகராட்சி (1910) ஆண்டு நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை, சென்னை, 1910

சென்னை நகர நகராட்சி (1911) ஆண்டு நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை, சென்னை, 1911

சென்னை நகர நகராட்சி (1902) ஆண்டு நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை, சென்னை, 1902

Kailasapathy, K. (1968). Tamil Heroic Poetry. Clarendon Press, Oxford.

**இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய மன்றம் வெளியிட்ட
முற்போக்கு இலக்கிய நூல்கள்**

1. முற்போக்கு இலக்கிய முன்னோடிகள் (2002)
2. முற்போக்கு இலக்கியத்தில் புனை கதைச் சுவடுகள் (2006)
3. முற்போக்கு இலக்கியத்தில் கவிதைச் சுவடுகள் (2006)
4. ஈழத்து முற்போக்கு சிறுகதைகள் (2007)
5. முற்போக்கு இலக்கிய எழுச்சி - நான்கு முன்னோடி (2008)
6. வாமும் ஸுத்தமுற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் படைப்பாளிகள் (013)
7. இலங்கை முற்போக்கு இலக்கிய எழுத்தாளர்கள் (2016)

விலை - ரூபா 100.00